

Malmö 4/7 1948.

Sinjoro Hjalmar Kihlberg
V i n g å k e r .

Kara amiko,

Det är länge sedan jag hört ifrån dig. Och nu får jag ditt till SEF ställda brev. Och eftersom jag numera är ordf. i SEF, så skall jag svara omedelbart.

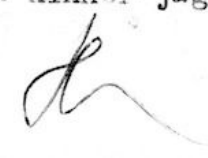
Esperantorörelsen har i princip ingenting emot Universala Ligo och vill för sin del i alla detaljer understödja dess verksamhet, vars ideall så helt sammanfaller med esperantorörelsens i övrigt.

Vi accepterar ditt förslag om en halvering av ditt bidrag och en fördelning mellan SEF och U.L.

Universala Ligo har bara ett enda fel. Den kan betecknas som en utbrytning ur esperantorörelsens organisation i övrigt. Det hade varit betydligt renhårigare att organisera U.L. inom den redan existerande esperantoorganisationens ram än att göra en helt ny och självständig organisation. Eftersom U.L. bygger på esperanto, så kan den inte existera utan hjälp från esperanto och esperantisterna. Den blir på så sätt en "stat i staten", och hur det skall komma att verka, kan man just nu inte uttala sig om.

Du har rätt, då du säger att den Zamenhofska förbrödnings-tanken skall vara normgivande inom esperantorörelsen, men här som överallt annorstädes kommer man i konflikt med rent praktiska detaljer. Esperantorörelsen måste vara primärt sett en ren språkrörelse, som genom att lära folk esperanto därigenom automatiskt droppar in folkförbrödringen i blodet. Annars skulle vi ju bara vända oss till personer, som redan börjat fatta förbrödringstanken, och det är inte alla. U.L. borde vara en del av UEA och inte en fullt självständig rörelse. Själva namnet skulle passat bra för den centrala esperantorörelsen, men det är en annan historia.

Ja, det var i hast ett par rader. Mera hinner jag inte just nu svara på, ty kongressdetaljer brådska.

Till

Ja

Svenska Esperanto-Förbundet
StockholmAnk. den 21/1/48
Besv. den /

Som svar på skrivelsen av den 21 maj 1948 och ställd till "Grunde Medlems i Amikaro de L.E.F." ber jag härmed, att efter grundligt övervägande, få meddela följande:

Det som en gång drog mig till esperantorörelsen, var den Zamenhofska folkförbättringstanken. Zamenhof själv andag, som bekant, sitt språk endast som ett medel för denna tankes förverkligande. Folkförbättringstanken intog alltså första platsen i hans livssyn.

Denna ide, folkförbättring, har jag under hela den tid jag tillhört esperantorörelsen, sökt i teckningsartiklar och på annat sätt ~~framhålla~~ framhålla, som det viktigaste i vår verksamhet.

Den gren av esperantorörelsen, som enligt min uppfattning i våra dagar klarast följer den Zamenhofska tankegången i sin verksamhet, är det sedan ett par år tillbaka nybildade Universala Ligo, ledd av så framstående och för den Zamenhofska esperantosynen hänfördas personer som Edmond Privat, Andreo Esch och Julia Tschuckar. Jag blev synnerligen glad över denna organisation och anslöt mig omedelbart till densamma.

Sedermera har jag efter ringa förmåga kött väcka intresse för anslutning till denna rörelse. Bl. a. vände jag mig i en skrivelse till L.E.F:s årsmötes förhållande är med en hemställan, att L.E.F. ville mer direkt arbeta för denna rörelse genom att uppmana medlemmarna att ansluta sig till densamma. Årsmötet avslöt denna framställning med den motiveringen, att L.E.F. ville vara politiskt neutralt.

Detta gjorde mig ganska nedstämt, ty jag trodde, då jag anslöt mig till Amikaro de L.E.F. att vårt förbund skulle vilja beivra sin språkverksamhet även direkt, obs! direkt, arbeta för den

Zamenhofskas folkförbättringside. Jag kände mig ställd inför valet att lämna mitt lilla ekonomiska bidrag till andingen den rörelse, som i första hand är en ren språkrörelse och blott indirekt blir ett stöd för den Zamenhofska folkförbättringskonten, alltså L.E.F., eller till det nybildade Universala Ligo, som ligger mig varmt om hjärtat, och som sätter folkförbättringskonten i första rummet och anser språket som ett medel för denna tankes förverkligande. I denna inre konflikt valde jag den senare lingen och har alltså skänkt mitt bidrag, 5 Kr. i månaden, till Universala Ligo under 9 månader.

För att få en förning på denna för mig alltför obekväma inre konflikt framlägger jag härmed ett förslag: hälften av dessa 5 Kr. i månaden, som jag vill och anser mig kunna offra för vår kära esperanto-verksamhet, är jag villig överbringe till den mig personligen närmast liggande verksamhetsgrenen, alltså Universala Ligo, och den andra hälften till L.E.F. Och skulle denna fördelning gälla tills vidare.

Jag är nu tacksam, om styrelsen för L.E.F. godhjärtigt vill meddela mig, hur denna min skrivelse med dess förslag upptagits.

Ungäcker den 20 juni 1948

Med esperantohälsning
Eder Hjalmar Kihlberg